

POTŘEBA ZVĚTŠOVAT VÍRU

KÁZÁNÍ V SOBOTNÍ RÁNO 1. ČERVENCE 1855

KÁZAL REV. C.H. SPRUGEON, V KOSTELE NA ULICI NEW PARK STREET

„A apoštolové řekli Pánu: Dej nám víc víry“ Luk 17, 5

Skutečně, jestliže toto apoštolové řekli, všichni do jednoho bychom se měli takovou modlitbu modlit. Jestliže dvanáct nejmocnějších bojovníků armády Pána zástupů měli takovou potřebu víry, co můžeme říci my, kteří jsme řadoví vojáci? Jestliže doufáte, že jednoho dne vyhrajeme, neměli bychom se modlit, „Pane, dej nám víc víry“?

Je otázka dohadů, kdy byla tato prosba vyřčena. Někteří tvrdí, že se musíme podívat na kontext kapitoly, abychom našli vysvětlení. Ježíš Kristus učil své učedníky, že pokud náš bratr proti nám zhřeší sedmkrát za den a žádá o odpuštění, měli bychom mu odpustit. Někteří říkají, že právě toto způsobilo, že řekli: „Dej nám víc víry.“ Považovali to za příliš těžké neustále odpouštět a cítili, že to nezvládnou, pokud nezvětší svoji víru.

Jiní se domnívají – možná pravdivě – že se tuto modlitbu apoštolové modlili, když měli vyhnat démona z posedlého člověka a to se jim nepodařilo. „A oni řekli Ježíši: „Proč jsme ho my nemohli vyhnat?“ A on jim odpověděl: „Kdybyste měli víru jako zrnko hořčičné, řekli byste tomuto stromu, vyrvi se z kořeny a zasad' se do moře, poslechl by vás.“ A potom řekli Pánu: „Dej nám víc víry.“ Ať už to bylo jakkoli, měli bychom mít vždycky dobrý důvod modlit se takovou modlitbu a věřím, že i dnes jsou tady lidé, kteří najdou konkrétní důvod říci Bohu: „Dej mi víc víry.“

První věc, kterou se v tomto tématu budeme zabývat, je *objekt jejich prosby*, což byla jejich „víra“. Zadruhé, *touha jejich srdce* – „dej nám víc víry. A potom zatřetí, *Osoba, které důvěřovali, že zvětší jejich víru*. Řekli proto Pánu: „Dej nám víc víry.“

I. Zaprvé, PŘEDMĚTEM JEJICH PROSBY BYLA JEJICH VÍRA. Víra je pro křesťana nejdůležitější. Není nic, o co bychom měli mít větší a vážnější starost než je naše víra. Ukážu vám to na sedmi nebo osmi důvodech; ať je Bůh vloží do vašeho srdce tak, abychom opravdu dychtili potom mít skutečnou živou víru, která nás sjednocuje s Beránkem a přináší spasení našim duším.

1. Měli bychom, přátelé, extrémně pečovat o svoji víru. Jak o její pravost, ale především o její sílu, když uvážíme, jakou pozici víra zaujímá ve spasení. Víra je milost ke spasení. Nejsme spaseni láskou. Jsme však spaseni milostí a vírou. Nejsme spaseni odvahou a nejsme spaseni trpělivostí. Jsme spaseni vírou. Jinými slovy, Bůh dává spasení víře a žádné jiné věci. Nikde není napsáno – ten, kdo miluje, bude spasen. Nikde není napsáno, že trpělivý hříšník bude spasen. Ale je řečeno: „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen.“

Víra je základní částí spasení. Pokud člověku chybí víra, chybí mu všechno. „Bez víry není možné zalíbit se Bohu.“ Pokud má člověk opravdovou víru – jakkoli málo má čehokoli jiného – je v bezpečí. Ale dejme tomu, že by měl všechno na světě; byl by navenek skvělým křesťanem – jako třeba apoštol Pavel, byl by vážený jako seraf, vydaný službě svému Mistru stejně jako andělé na výsostech – „bez víry“, jak říká Boží slovo – „není možné zalíbit se Bohu.“

Víra je spasitelná milost. Je to spojující linka mezi duší a Kristem. Odejměte ji a ztratíte všechno. Odstraňte víru a loď se potopí. Odstraňte moji víru, můj štít a já padnu. Odstraňte víru z křesťanova života a nezbude z něho nic, protože „spravedlivý z víry bude živ“, jak by mohl tedy bez víry vůbec žít? Když si tedy uvědomíme, jak důležitá je víra pro spasení, měli

bychom se vážně zabývat tím, jestli víru máme nebo ne. Ó, bratři, na světě existuje tisíce imitací víry. Ale pouze jedna pravá spasitelná víra.

Existují stupně pomyslné víry – víra, která spočívá ve zdravém krédu, víra, která vede lidi k víře v lež ujišťující je o jejich bezpečí, i přestože jsou stále v zajetí hořkosti a hříchu. Existuje víra, která spočívá v důvěře v sebe sama. Existují různé druhy falešné víry – ale pouze jedna pravá víra. Pokud ale přesto chceš být spasen a nechceš klamat sám sebe a pochodovat v zástupu slepých lidí – vezmi dnes svoji víru do rukou a ujistit se, že je pravá.

Měli bychom si dávat pozor na svoji víru víc než na cokoli jiného. Měli bychom opravdově sledovat naše chování, měli bychom sledovat naše skutky, měli bychom se snažit milovat, ale především mít víru – protože pokud je víra špatná, potom je špatné všechno. Pokud je víra dobrá, můžeme ji použít jako základní kámen naší upřímnosti. „Ten, kdo věří v Syna Božího, má v sobě věčný život.“

2. Měj starost o svou víru, *protože všechno požehnání závisí na ní*. Víra je kořen požehnání – všechny další dobré věci a milosti závisí na ní. Vezměme si třeba lásku – jak můžeme milovat někoho, komu nevěříme? Jestliže nevěřím, že existuje Bůh a že se odměňuje těm, kteří ho upřímně hledají, jak bychom ho mohli milovat? Nebo třeba trpělivost – jak můžu být trpělivý, když nemám víru? Víra se dívá na konečnou odměnu – říká – „všechny věci napomáhají k dobrému“. Víra věří, že čím větší nepříjemnost, tím větší bude sláva, a proto vytrvá. Vezměme si odvahu – jak může člověk mít odvahu, když nemá víru? Ať už si vezmeme jakoukoli ctnost, zjistíme, že stojí na *víře*.

Víra je stříbrná niť, na kterou se navlékají perly milosti. Přetrhnete ji a ztratíte všechno. Perly se rozkutálejí po zemi. Už je nemůžete nosit jako ozdobu. Víra je matka všech ctností. Víra je oheň, který stráví oběť. Víra je potravou, která vyživuje kořeny. Víra je míza, která dává život všem větvím. Pokud nemáš víru, všechny milosti zemřou. Ale jak bude růst tvoje víra, budou růst všechny tvoje ctnosti, ne všechny do stejné velikosti, ale do určitého stupně.

Člověk malé víry, je člověkem malé lásky. Člověk velké víry, je člověkem velkých citů. Člověk, který má velkou víru v Boha, může zemřít pro Boha. Člověk, který má malou víru, by to nakonec na hranic vzdal, protože má chabou lásku. Pečujte o svou víru, protože na ní závisí vaše *ctnosti*. A pokud budete pečovat o zbožné věci – „o ty, které jsou dobré a mají dobrou pověst“, věci, které jsou ctnostné a líbí se Bohu, pečujte především o víru, protože na vaší víře všechno stojí.

3. Zatřetí, věnujte pozornost své víře, protože *Kristus o ní velmi přemýšlí*. V Novém zákoně jsou zmíněny tři věci, které jsou vzácné. O jedné z nich víte – je to vzácná krev Beránkova. Další jsou velká a vzácná Boží zaslíbení. A víra má čest být tou třetí vzácnou věcí – „těm, kteří mají vzácnou víru“. Takže víra patří mezi tři vzácné Boží věci. Je to jedna z věcí, kterých si Bůh cení ze všech nejvíce. Včera jsem byl udiven myšlenkou, která se týká toho, jakým způsobem Bůh ctí víru, když řekl: „Kristus snímá svoji korunu a klade ji na hlavu víry.“

Všimněte si, jak často náš Pán říká: „Tvoje víra tě zachránila.“ Ale není to víra, která zachraňuje, nýbrž Kristus. „Tvoje víra tě *uzdravila*, říká Kristus. Víra neuzdravila toho člověka, uzdravil ho Kristus, ale Kristus snal svoji korunu a dal ji na hlavu víry. On snal svoji královskou čelenku spasení ze své hlavy a dal ji na čelo víře a tím učinil víru „Králem králů“, protože ona nese korunu, která může nést sám Král králů – korunu spasení.“ Cožpak nevíte, že je v Bibli psáno, že jsme „ospravedlnění vírou“ V určitém smyslu to není pravda, protože ospravedlnění přišlo díky spravedlnosti Ježíše Krista.

Jsem ospravedlněn Kristem, ale Kristus odívá víru do svých královských rouch a tím něco ilustruje. Ježíš Kristus vždycky vzdává čest víře. Když přišla k němu ta chudá žena, jejíž dcera byla nemocná, řekl jí: „Ó ženo, veliká je tvoje víra!“ Mohl říci: „Ženo, veliká je tvoje láska“, protože to byla láska, která je donutila k tomu, aby se podrala davem a prosila za svou dceru. Nebo mohl říci: „Veliká je tvoje trpělivost“, protože když ji nazval psem“, držela se ho

a neodešla. Mohl říci: „Veliká je tvoje odvaha“, protože řekla – „ale i psy jedí drobty spadlé ze stolu.“

Mohl říci: „Veliká je tvoje moudrost“, protože to byla moudrá žena, která z hořkosti řekla sladce: „To je pravda, Pane, ale i psy jedí drobty...“ Ale on to všechno přehlídí a říká: „Veliká je tvoje *víra*.“ Pokud tedy Kristus tolik přemýšlí o víře, neměli bychom si ji cenit stejně vysoce? Je možné přecenit ozdobu, kterou Kristus považuje za nejcennější? Pokud on dává víru na přední místo mezi ctnostmi a pokud ji považuje za nejcennější část křesťanovy koruny, nemělo by nás to probudit, abychom zjišťovali, jestli ji máme nebo ne? Protože pokud ji máme, jsem bohatí, bohatí ve víře a v zaslíbeních. Ale pokud ji nemáme, ať už máme cokoli, jsem stejně chudí – chudí v tomto světě a i v tom budoucím.

4. Za další, křesťane, dobře pečuj o svou víru, protože znovu opakuji, *víra je jediný způsob, jak získat požehnání*. Pokud chceme od Boha požehnání, nic jiného je nepřinese než víra. Modlitba nemůže přinést Boží odpovědi z Božího trůnu, pokud se nemodlí člověk s opravdovou vírou. Víra je žebřík, po kterém moje duše musí vylézt do nebe. Pokud zlomím tento žebřík, jak se můžu dostat ke svému Bohu? Víra je andělský posel mezi člověkem a Bohem. Pokud bude tento anděl odstraněn, nemohu se ani modlit ani vidět odpovědi na modlitby.

Víra je telegrafickou šňůrou mezi zemí a nebem – po které se Boží požehnání pohybuje tak rychle, že ještě než zavoláme, On odpoví a ještě když mluví, O nás slyší. Ale pokud je tato telegrafická šňůra přetržena, jak bychom mohli dostat požehnání? Mám nějaký problém? Mohu dostat odpověď na tento problém skrze víru. Jsem pražen nepřítelem? Svoje vzácné Útočiště najdu skrze svou víru. Pokud odstraním víru, zbytečně volám k Bohu. Není jiná cesta mezi moji duší a nebem. V té nejhorší zimě je víra cestou, po které mohou cválat koně mé víry – tím více během pichlavých mrazů! Ale pokud přeručíme tuto cestu, nebudeme moci komunikovat s naším velikým Králem.

Víra mě spojuje s nadpřirozenem. Víra mě odívá do roucha božství. Víra si najímá na moji stranu všemohoucnost Jahve. Víra mi dává Boží moc. Přináší moc na moji stranu. Dává mi vítězství nad peklem. Dopřává mi kráčet vítězně po šíjí nepřítele. Ale jak bych mohl přijmout něco od Pána bez víry? Proto, křesťané, střežte svoji víru! Proto s ní můžete získat všechny věci – jakkoli jste momentálně chudí. Ale bez ní nezískáte nic. Říká se o Midášovi, že přeměnil ve zlato cokoli, co měl v ruce. To je pravda o víře – ona přemění všechno ve zlato. Ale zničte víru a zničili jste všechno. Jsme zoufale chudí, pokud nemůžeme stavět na našem vztahu s Otcem a Synem Ježíšem Kristem.

5. Za další, moji přátelé, pečujte o svoji víru neustále, *kvůli svým nepřátelům*. Protože pokud nechcete víru, když jste s přáteli, budete ji chtít, až budete jednat se svými nepřáteli. Ten starý dobrý bojovník, Pavel, popisoval efezským Boží zbroj a když jim ukázal boty, které mají about, pás, pancíř, přilbu a meč, nakonec jim řekl: „Nad to všechno vezměte štít *víry*.“ I když zapomenete na přilbu, ujistěte se, že máte štít, protože když tam přilba nebude, můžete si chránit hlavu štítem.

Raději si obujte „boty pokoje a pancíř spravedlnosti“, ale pokud na něco z toho zapomenete, ujistěte se, že máte „štít víry, kterým byste zničili ohnivé střely toho Zlého.“ Víra činí člověka velice mocným v boji s nepřáteli. Pokud člověk věří, že je spravedlivý a podívali bychom se na něj z přirozeného pohledu – přiveďte takového člověka před prince a krále v zájmu Pravdy a uvidíte jak malý bude. Řekne: Nemůžu vůbec nic, protože mám vedle sebe Pravdu.“ I když by to jiní považovali za tvrdošijnost, je to pravá šlechtnost člověka, která mu přikazuje: „Nemáš vůbec nic co říct na svoji obhajobu.“

Mnohem silnější je opravdová duchovní víra. Přivedla mučedníka až na hranici a uschopnila ho zpívat, když ho pohlcovaly plameny, Dalšího přivedla do moře. Víra uhasila násilí plamenů, zavřela ústa lvům a ze slabých učinila silné. Přemohla více nepřátel než celý zástup

vítězů. Nemluvte o vítězstvích Welingtona. Nezmiňujte bitvy Napoleona. Mluvte o tom, co je schopna udělat VÍRA. Kdybychom mohli vztyčit pomník víře, kolik jmen by asi nesl!

Mohli bychom na něj napsat nadpis: „Lví jáma“ A jinde: „Bitva leopardů“ Tady bychom mohli zaznamenat, jak víra rozdělila Rudé moře. A tam zase, jak víra smetla Midjánce. Jaké všechny bitvy víry bychom tam mohli vyrýt. Ó, víro! Tvůj prapor vztyčíme! Tvůj štít je nejslavnější! Veliká jsi a plná vítězství! Ó, víro, skrze tebe porazím svět jistý vítězstvím. Postavte v boji proti mně dítě a *bez víry* – jako chudák Petr před tím dítětem – budu se chvět a zapru svého Mistra. Ale tentýž Petr, *s vírou* se nebojí stát před rozzuřenou radou synhedrinu a mluvit o svém Mistru před posměvačskými velekněžími.

Marie, královna Skotska, řekla, že „má větší strach z modliteb Johna Knoxe a víry než z desetitisícové armády“ a citlivý nepřítel se musí stříst, když je v boji proti těmto neviditelným protivníkům. Vůbec bych nechtěl, aby proti mě bojoval člověk víry. Když mi řeknete, že mě svět nenávidí, budu se radovat. Ale řekněte mi, že se nějaký muž víry rozhodl mě zničit a budu mít důvod se strachovat – protože v takovém člověku je veliká síla. A když udeří, zborťí dům jako železnou berlou.

Třeste se, Boží nepřátelé, protože víra zvítězí. A vy, služebníci živého Boha, střežte svoji víru, protože skrze ni zvítězíte. A vy budete se stát jak skála, nepohybliví uprostřed bouří, neotřesitelní v pronásledování.

6. A teď řeknu šestý důvod. Pečujte o svou víru, protože *jinak nebudete schopni vykonat svoji povinnost*. Víra je nohou člověka, skrze kterou chodí v Božích příkázáních. Láska způsobí, že bude kráčet rychleji. Ale víra je noha, která drží člověka. Víra je olej umožňující, aby se kola svatě vydanosti a zbožnosti dobře točila. Bez víry ta kola vypadnou a my narazíme. S vírou můžu dělat všechny věci. Bez víry nebudu mít ani touhu ani moc sloužit Bohu. Pokud byste našli člověka, který skvěle slouží Bohu, bude to člověk s velkou vírou. Malá víra spasí člověka, malá víra však nemůže dělat velké věci.

Malá víra se jistě dostane do nebe, ale pokud se mají bojovat velké bitvy a dělat velké věci, je k tomu potřeba velká víra. Velká víra může nést hory na svých zádech, ale malá víra klopýtne na krtně. Velká víra může přejít Jordán, ale malá víra se utopí v kapce deště.

Malá víra přemýšlí, že se vzdá při sebemenším problému. Velká víra staví chrámy. Může zbudovat zámky. Může kázat evangelium. Může proklamovat Kristovo jméno před nepřáteli! Může dělat všechny věci. A pokud budeš chtít hodně sloužit svému Mistru, a já věřím, že ano, budeš potřebovat zvětšit svoji víru. Tak se staneš horlivějším ve svých povinnostech. Vy, kdo jste aktivní křesťané, buďte plní víry! Vy, kteří jste zaneprázdnění křesťané, střežte svoji víru! Protože pokud ji ztratíte, co budete dělat? Ať už jste učitelé v nedělní škole, kazatelé, navštěvujete nemocné, a cokoli jiného děláte, vězte, že víra je vaší silou a jistotou. Kdyby padla, kde byste byli?

Znovu říkám, střežte si svoji víru. Protože *pouze víra tě může potěšit ve tvých problémech*. Všechno je to o tom, jak *používáme svoji víru* ve svých problémech. Nikdy se nesmějí Božím lidem, protože oni potřebují utěšit. Myslím, že všechny děti, i Boží děti, chtějí mlsat sladkosti. Kdyby nechtěli, bál bych se, jestli jsou to Boží děti. Věřím, že Boží lidé potřebují potěšit, ale někdy utěšovat chtějí příliš, když už by ho chtít neměli.

Ale často vyžadují zaslíbení a měli by ho mít. Víra je nejlepším sirupem pro lidskou duši. Víra rozpozná zaslíbení, když přijde veliký problém! Víra říká: „Ó, cesta je těžká, trny ostré. Kameny píchají. Ale mám boty ze železa a odváží se jít dopředu. Malá víra si stěžuje v koutku, velká víra si zpívá v ohni.

„Budou ho chválit na svých postelích, budou mu zpívat chvály v ohni.“ Malá víra klesá na mysl, utírá si slzy. Velká víra říká: „Půjdeš-li řeknou, budu s tebou, nestrhne tě proud. Půjdeš-li ohněm, plamen tě nespálí.“ Nebyl bys potom šťastným člověkem? Nelíbilo by se ti křesťanství? Měl bys potom náboženství radosti na místo deprese? Tak hledej víc víry. Budeš spasen i skrze malou víru, ale nebude to šťastné spasení.

Budeš šťastný na věčnosti, pokud budeš mít malou víru. Ale nebudeš šťastný v tomto životě, pokud nebudeš mít plnou a opravdovou víru. Věř silně ve věrná zaslíbení Jahve, v celou slávu jeho Osoby a ve věrnost Jeho milosti. Pokud chcete být křesťanští skřivánci a ne křesťanské sovy, hledejte víc víry. Pokud milujete temnotu a rádi v ní létáte v depresích a sklíčenosti, pak máte malou víru. Ale pokud chcete zářit jako slunce a zpívat jako ptáci, potom hledejte silnou víru.

Ještě jeden důvod zmíním. Pečujte, přátelé, o svoji víru, protože *velmi často je tak slabá, že vezme všechnu vaši pozornost*. Nevím, jestli z vás někdo cítí, že jeho víra je příliš silná. Ale já osobně cítím, že moje víra nikdy není dostatečně silná. Zdá se, že je vždycky silná natolik, aby unesla každodenní problémy. Nemohl bych si ale dovolit z ní ani trochu ubrat. Mám přesně tak akorát. Pro některé z nás je naše víra tak slabá, že sebemenší problém ji ohrozí. Jakmile přijde zima, naše víra je téměř na umření.

A moje víra často závisí na nejchabějším problému. Ukazuje, že může kdykoli vyprchat. Pečujte tedy o svoji víru, křesťané, pečujte o svoji víru. Ať už necháte venku v noci nestřežené cokoli, nenechávejte tam dítě víry. Cokoli má zmrznout venku, ujistěte se, že víra bude uvnitř v teple. Pečujte o svoji víru, protože je všeobecně tak slabá, že potřebuje mít dobrou ochranu.

Snažil jsem se dnes vám vysvětlit, že se potřebujeme starat o svou víru. A naší modlitbou by mělo být, tak jak u apoštolů – „dej nám víc víry.“

II. To nás vede k tomu, abychom přemýšleli nad další věcí a sice na TOUHOU SRDCE APOŠTOLŮ. „Dej nám víc víry.“ Oni neřekli: „Pane, udrž naši víru při životě, udrž ji takovou, jaká je dnes...“, ale řekli „dej nám víc víry.“ Oni moc dobře věděli, že pouze *růstem* udrží při životě to, co je. Napoleon jednou řekl: „Musím bojovat bitvy a musím vyhrávat – vítězství ze mně učinilo toho, kým jsem a vítězstvím takovým zůstanu.“ A stejně tak je tomu u křesťana. Není to včerejší bitva, která mě spasí dnes. Musím jít dál. Kolo pojedou dál pouze tehdy, pouze pokud se bude pohybovat. Jestliže se zastaví, spadne na zem.

Křesťané jsou spaseni skrze posun dopředu – neustálý posun dopředu, udrží křesťana při životě. Kdyby bylo možné se zastavit, nevím, kde by můj život byl. Křesťan musí jít dopředu. Šíp přiletí, i když jsme v pohybu, ale nezničí nás. Proto apoštolové řekli Pán: „Dej nám víc víry.“

Zprvce, „zvětši naši víru“ v jejím *míře*. Míře toho, co je schopna přijmout. Obvykle, když vstoupíme do křesťanského života, naše víra nepojme mnoho – dokáže věřit nějakým základním doktrínám. Zjišťuji, že mnoho lidí krátce obrácených se nedostalo ve víře dál, než že Ježíš zemřel za hříšníky. Časem se trochu posunou, ale je velice málo toho, co se naučí dál. Teprve po mnoha letech poznají celé evangelium. Někteří z vás draží posluchači, jste jako úzkoprsí lidé – naučili jste se krédo víry a nikdy se nedostanete dál.

Jistý člověk vychrlil pět nebo šest článků víry a řekl: „To jsou doktríny Bible“ a těmto věřte. Ale nemusíte zápasit, aby vaše víra vyrostla – protože není nic víc než to, co je v Bibli. Nemyslím si, že se liším od mých hyperkalvinistických bratří v tom, čemu věřím, ale lišíme se v tom, čemu oni *nevěří*. Nevěřím o nic méně než oni, ale věřím o něco *více*. Myslím, že tím, jak rosteme, měli bychom nechat růst i naši víru. Nestačí, abychom se s lodí naučili manévrovat na sever, jih, východ a západ. Měli bychom se začít učit něco o severozápadě, severovýchodě a stranách, které leží mezi těmito čtyřmi základními.

Mnoho lidí, když slyší něco trochu rozdílného ve srovnání s tím, co znají, řeknou najednou: „To není zdravé.“ Ale kdo tě učinil soudcem nad tím, co je zdravé? A existují někteří malí lidé, kteří usedli na trůn Izraele a myslí si, že všichni musí věřit tak, jak věří oni a nebo se úplně mýlí. A už s nimi nebudou mít žádné křesťanské obecnství. Jsem si jist, že bych se měl k Pánu za ně modlit – „dej jim víc víry“. Pomoz jim věřit trochu víc. Pomoz jim věřit, že mohou být křesťanští Wesleyovci – dobří lidé Církve. Ne pouze *baptisté* jsou skvělí lidé, ale *všude* jsou Boží vyvolení.

Modlím se i za všechny náboženské fanatiky, aby měli trochu širší srdce. Rád bych, abych se jejich srdce roztáhlo. Myslím, že už jsou na konci, že objevili konec země a víc už není. Je nebezpečné pro námořníka roztáhnout plachty v nepoznaném moři. Tady potud a dál se nepojede. Dr. Gill řekl potud a nikdo se neopováží říct něco navíc. Kalvín přece odvedl svoji práci a jaký člověk by mohl přemýšlet ještě dál? Díky Bohu jsme se dostali dál a říkáme – „dej nám víc víry.“

S veškerou úctou k těmto zbožným lidem, nechceme zůstat uvězněni v nějaké škatulce. Říkáme: „Otevři dveře a nech mě létat“, dovol, abych pocítil svobodu. Dej mi víc víry a pomoz mi věřit o něco víc.“ Mohu říci, že posledních několik měsíců moje víra vzrostla v jednom nebo dvou aspektech. Mohl bych dlouho dobu nevidět v Písmu nic jiného než milénium. Nemohl bych moct radovat v druhém příchodu Krista, přestože v něj věřím. Ale postupně se moje víra začala otevírat tomuto tématu a já zjišťuji, že je to můj denní chleba, očekávat a vyhledávat druhý Kristův příchod.

Věřím, že jsem se teprve začal učit abecedu Písma a budu neustále volat k Pánu – dej mi více víry, abych mohl vědět víc a věřit víc a rozuměl tvému Slovu daleko lépe. „Dej mi větší míru víry.“

Za další, zvětši moji víru v její *intenzitě*. Víra musí růst jak ve svém moci tak ve velikosti. Nechceme udělat to, co někteří dělají s řekou, že rozšíří břehy a tím udělají řeku mělčí. Chceme, aby zatímco se rozšiřovala do velikosti, rostla i do hloubky. Dej nám větší intenzitu víry. Víra nejdříve přijímá Boží milosrdenství na otevřené dlani a jak roste, pevně ji uchopí prsty. Ale když se víra upevňuje, drží zaslíbení jako železný svěrák a ani smrt ani peklo nejsou schopny vyrvat to, co pevně drží v ruce.

Mladý křesťan není nejdříve pevný ve víře – přijde lehký vítr a třese se. Ale když je starším křesťanem, ani víchř s ním nepohne. Necítíte moji drazí přátelé, že potřebujete zvětšit intenzitu své víry? Zpívat píseň Wattů

*„Ó, ať mám silnější víru
abych viděl přes závoj
abych poznal, co říká můj Spasitel
Či slova se nikdy nemýlí?“*

Tvoje malá ubohá víra není schopna vidět daleko před sebe, protože všude kolem jsou oblaka temnoty. Ale silná víra vyleze na kopec, který se jmenuje „Jasný“ a z vrcholu uvidí nebeské město a zemi široko daleko kolem.

Ó, ať Bůh zvětší tvoji víru do takové míry, že budeš mít často vize z Nebe – že budeš sladce zpívat, tak jako Mojžíš na hoře Pisga

*Ó, unášející a úchvatná scéna
která je před mým zrakem
Sladká pole v zeleném rouchu
a řeky potěšení*

Modlím se k Bohu, abys mohl vylézt až nahoru, vykoupat svůj zrak v nádheře, ponořit svoji duši do blaženosti a být náhle unášen vizemi té krásy, která za krátko bude tvoje. Milování, dovolte mi vás povzbudit, abyste volali k Pánu: „Dej nám víc víry v její moci uvědomit si nebe i v jiných oblastech.“

III. Nemám čas zůstat u tohoto tématu zůstat, ale chtěl bych skončit velice krátkou myšlenkou a sice - OSOBA, KE KTERÉ APOŠTOLOVÉ SVOJI MODLTIBU SMĚROVALI

Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám víc víry!“ S touto prosbou šli k tomu správnému člověku. Neřekli si: „Já zvětším svoji víru“ nebo nevolali k nějakému Božímu služebníku: „Kaž nám hezké kázání a tím se zvětší naše víra.“ Neřekli si: „Přečtu si takovou a takovou knihu a zvětší se moje víra.“ Ne, oni řekli *Pánu*: „Dej nám víc víry.“ Pouze autor víry může způsobit její růst. Já mohu nafouknout vaši víru, ale nemohu způsobit její růst. Je to Boží práce nakrmit

víru, stejně tak jako na začátku jí vdechnout život. A pokud někdo z vás touží mít rostoucí víru, běžte dnes se svým břemenem k Božímu trůnu a volejte: „Pane, zvětš mi víru!“

Pokud cítíš, že tvoje problémy narostly, běž k Pánu a řekni: „Dej mi víc víry.“ Jestliže se kupí tvoje peníze, běž k Pánu a žádej ho o víc víry – protože s rostoucí prosperitou budeš potřebovat víc víry. Pokud se tvoje prosperita ztrácí, běž k němu a žádej o více víry, tak aby to, co jsi ztratil v bodě jedna, jsi znovu získal v bodě dva. Jsi nemocný a plný bolesti? Běž ke svému Mistru a řekni: „Dej mi víc víry“, tak abys nebyl netrpělivý, ale mohl to dobře snášet. Jsi unaven a slabý? Běž za pros: „Dej mi víc víry“ Máš malou víru? Vezmi ji k Bohu a on z ní učiní velikou.

Není žádný skleník, kde by rostly tak krásné květiny jako Boží stánek. Mluvil jsem s velikou bolestí. A teď bych, pokud je to možné, skončil tím, že vás křesťanů zeptám, jestli si nemyslíte, že taková modlitba se týká vás. Každý si tuto otázku položte – nechtěl bych víc víry? Moji bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu, ujišťuji vás, že této milosti není nikdy dost. Pokud budete platit celou cestu do nebe, nezbude vám ani halíř, až se dostanete k Nebeské bráně. Pokud budete žít z víry celou cestu, žádná mana vám už nezbude.

Modlete se za růst vaší víry. Chcete přece, aby tato Církev stála, nebo ne? Může stát pouze v případě, že budete lidé víry. Víím, že vás mám povzbudit, abyste byli lidmi modlitby. Ale *víra* je základním kamenem. Modlitba bez víry bude jen prázdné vysmívání. Nic byste od Boha nedostali. Chcete, abyste zůstali stát? Vííte, jak svět o nás mluví? Jak se mluví o nadšení lidí, kteří si pronajímají Park Street? Jak jinak si to můžeme udržet než skrze víru? Jak mohou být udrženy ruce vašeho kazatele nahoře než jedině skrze víru a modlitby?

Nechť víra je jako Áron. A modlitba jako Ur. A víra a modlitba budou držet ruce Mojžíše, zatímco bude armáda dole porážet nepřítele. Chcete se vyvarovat porážky? Musíte být silní ve víře. Malá víra padne, silná víra zůstane stát. Chcete vyhrát a vládnout v Nebi s brilantovou korunou na hlavě? Potom musí vyrůst vaše víra. Chtěli byste vzdát čest Bohu a vstoupit do nebe po dobrém boji víry a získat korunu? Potom vám nabízím tuto modlitbu: „Dej nám víc víry.“

Ale jsou tu, moji přátelé, někteří, kteří se neodvážejí tuto modlitbu vyslovit. K čemu by ti to bylo, kdybys to udělal? Když nemáš *žádnou* víru, jak může vyrůst něco, co neexistuje? Nejdříve musíš získat tu základní víru. Ó, moji posluchači, divím se, že někteří děláte věci bez útěchy, kterou přináší pouze víra. Někteří z vás jste velice chudí – jak můžete zvládnout svoji dřinu a problémy bez víry? Kde je vaše útěcha? Nedivil bych se, kdybyste se šli opít, když nemáte v tomto světě jinou útěchu.

Když jsem procházel některými ulicemi a viděl jsem chudobu lidí: „Říkal jsem si: „Pokud tito lidé nemají žádné náboženství, co jim může být útěchou?“ Nejsou jako ten bohatý muž, který si může užívat v každém ohledu – co tito lidé mají, pro co by mohli žít? Myslím, že musí mít nějaký druh štěstí – co to je, to nemůžu říct, nad tím neustále přemýšlím. A vy bohatí, co můžete dělat bez víry? Vííte přece, že všechnen svůj majetek tu musíte nechat? Musí vás přece napadnout, že vám nezbude nic. Nerozumím ani vašemu štěstí, pokud nějaké máte. Víím toto:

*Nevyměnil bych svoje blahoslavené jmění
za všechno, co na zemi se považuje za dobré a skvělé
a zatímco moje víra zůstává pevná
nezávidím zlato hříšníkovi*

Ale chtěl bych se vás zeptat, co budete dělat v tom budoucím světě bez víry? Nezapomeňte, že stojíte na kraji útesu před neznámou budoucností. Vaše duše je na kraji temné propasti – každým tepem srdce jste blíže věčnosti. Víra dává duši křídla. Ale co si počnete bez křídel? Mezi nebem a zemí je úzká propast. Křesťan roztáhne křídla a poletí k nebi. Ale co uděláte bez křídel? Bude to skok – skok do záhuby, potopení na věky, bez možnosti dostat se

nazpátek. Pokud se křesťan potopí na své cestě do nebe, nepotopí se hluboko, protože může roztáhnout křídla a znovu vylétnout nahoru.

Ale na druhé straně budeš ty, sestupující někam, kde není dno – budeš chtít nahoru, ale nebudeš mít křídla. Ještě jednou říkám, bezvěřče, co budeš dělat bez víry? Vždyť víra dává zrak duši. Víra nám umožňuje vidět věci, které jsou neviditelné – je „podstatou věcí, ve které doufáme, důkaz věcí neviditelných.“ Křesťan, když zemře, vstoupí do země smrti s otevřenými očima, skrze které uvidí anděly provolávající slávu. Ale ty zemřeš jako slepý duch. Nešťastný je slepec v tomto světě, ale jak strašná musí být věčná slepota, která nebude schopna vidět krásu ráje a navždycky odhodí jakoukoli radost a naději.

Ještě jednou říkám – víra je ruka duše. Když zemře křesťan, chytne se roucha Kristova a ten ho vynese do nebe. Zářivý anděl sestoupí, já toho anděla obejmou a on mě vezme na svých křídlech k blaženosti. Ale když zemře nevěřící, anděl je bezmocný, protože nemá ruce. Uvědom si, hříšníku, Kristus tam bude, ale ty ho nebudeš moci chytnout za roucho, protože nemáš ruce! Co si počneš na onom světě bez rukou? Myslíš si, že Bůh bude v nebi trpět takové zdeformované duše bez rukou a bez očí? Vůbec ne. Jak by ses tam dostal bez rukou? Nebyl bys schopen otevřít nebeskou bránu. Co bys dělal? Volal bys k Bohu o milost, a kdyby se ta milost k tobě dostala, neměl bys ruce, kterými bys ji uchopil.

Nechápu, jak někteří z vás můžete být šťastní bez náboženství. Nevím, co myslíte, že budete dělat, až zemřete bez víry. Běžte domů a přemýšlejte o tom, co budete dělat, až zemřete bez náboženství. Zda nad tím mávnete rukou těsně před věčností – nebo se pokorně podřídíte. Hříšníku! Nemůžeš vstoupit do nebe bez víry, tak co tedy budeš dělat? Budeš chtít rozbít bránu Nebes? Myslíš si, že máš dostatek síly dostat se do nebe přes všechny anděly násilím? Nebo co chceš dělat? Chceš si snad klidně ustlat na posteli hořící síry? Chceš být snad hozen do toho bezedného hořící jezera, kde jsou slzy navěky?

Uděláš to? Usteleš si v pekle? Budeš spokojen s takovou věčnou záhubou? Ztratil jsi úplně všechny smysly, že bys takto zničil sám sebe? Myslíš si, že vstoupíš do nebe bez víry, když je spáno: „Bez víry není možné zalíbit se Bohu“, a když Bůh říká: „Kdo uvěří, nezahyne“? Myslíš si, že můžeš toto rozhodnutí zrušit? Vystoupíš na horu k Božímu trůnu a bude se přít s Hospodinem?

Změníš snad jeho rozhodnutí a pustíš hříšníka do nebe? Ne, nezměníš. Třeš se, hříšníku, třes se. Nečeká tě nic jiného než soud a záhuba. Jak přejdeš Jordán bez víry s hlavou vztyčenou? Bůh dej víru každému, kdo nemá žádnou. A těm, kteří ji mají, ať jim vyrostou.